

**Επίλογος Κίμωνῃ
καὶ παντοῦ κοινῇ.**

Ὁδᾶν ἴστων Σαλισβουρῷ.— Ἡ τοῦ Σουλτάνου Πύλη δὲν ἔδωσε ἀπάντησιν ἰστούς Κρητικούς ρητήν, ὁ δὲ Τρικοῦπης ἔμαθα πῶς σκέπτεται νὰ στείλῃ καὶ ἄλλην διακοίνωσιν τὰ μάλα δυνατῆν.

Βιλιώτης ἴστων Σαλισβουρῷ.— Σεισμός ἀνά τὴν Κρήτην... παντοῦ ἐπαναστάσεως ἀναβρασμός καὶ τρέλλα, ὁ δὲ Γρυπάρης ἔλασε Παρασκευὴν καὶ Τρίτην καὶ δέκα κάλους ἐβγάλε ἀπὸ τὸ σῦρε κί ἔλα.

Ὁ Μόνσων ἴστων Σαλισβουρῷ.— Ἀπὸ τῆς Ἑσπερίας ὁ Δεληγιάννης ἔφθασεν ἐν ταραχῇ μεγάλῃ, μοῦ εἶπαν δὲ πῶς μελετᾷ, δοθείσης εὐκαιρίας, μετὴν Ἄντιπολίτευσιν ἰστὴν Κρήτην νὰ εἰσβάλῃ.

Ἰστων Μόνσων ὁ Σαλισβουρῷ.— Εἰπέτε εἰς αὐτὸν καθὼς καὶ ἰστούς ἐξέγοντας τῶν ἄλλων βουλευτῶν ὅτι συμφέρει πρὸς καιρὸν τὴν εἰσβολὴν ν' ἀφήσουν, ἀλλῶς, ὅπως σκέπτονται, τῆς πείνας θὰ φοφῆσουν.

Ὁ Μόνσων ἴστων Σαλισβουρῷ.— Ἐπῆγα καὶ τοῦ τῶπα κί αὐτὸς τὰς φαβοριτάς του θωπεύων εἰσιῶπα.

Ἰστων Μόνσων ὁ Σαλισβουρῷ.— Μετὰ σπουδῆς μεγάλῃς ἀμέσως ἐρωτήσατε τί σκέπτεται κί ὁ Ράλλης.

Ὁ Μόνσων ἴστων Σαλισβουρῷ.— Ἐπῆγα κί εἰς ἐκεῖνον καὶ τὸν ἠρώτησα πολλὰ φλεγματικῶς κί ἡρέμα, κί ὁ Δημητράκης φρικτῶν καὶ τὴν φωνὴν ἐντεινὼν ἔνα ποτήρι μ' εἰδείτε γεμάτο ἀπὸ αἶμα.

Ἰστων Μόνσων ὁ Σαλισβουρῷ.— Χωρὶς ἀναβολὴν καὶ ἴστων Λεβίδην σπεύσατε, τὸν νέον Νικολῆν.

Ὁ Μόνσων ἴστων Σαλισβουρῷ.— Ἐπῆγα καὶ εἰς τοῦτον τὸν φλογερὸν πολεμιστὴν καὶ τὸν Ρωμαῖον Βρούτον, κί ἐκεῖνος τἀποφόρια του μοῦ εἰδεί ἕνα ἕνα μέσα εἰς αἵματα πηκτὰ καὶ μαῦρα βουτηγμένα, κί ἐγὼ πρὸ τοῦ θεάματος ποσούτων ὁμοτήτων ἀμέσως ἀνεχώρησα ἰλιγγιῶν καὶ φρίττων.

Τρικοῦπης ἴστων Σαλισβουρῷ.— Νὰ πῆτε ἴστων Σουλτάνο καὶ νέαν διακοίνωσιν πῶς σκέπτομαι νὰ κάνω.

Ὁ Μόνσων ἴστων Πρωθυπουργῶν.— Ἰππομὴν ὀλίγη... τὸ ζήτημα τὸ Κρητικὸν ἀκόμη δὲν ἐπίγει. Ποσὸς εἰς τὰς Προστατίδας δὲν πρέπει νὰ θαρρήτε καὶ ἄλλο προσπαθήσατε περισσευμα νὰ ἔρῃτε.

Ἰστων Μόνσων ὁ Πρωθυπουργός.— Περίσσευμα εὐρέθη, ἀλλὰ μεθ' ἑαυτῶν νησιτικῶς ἡ τοῦ πολέμου μέθη.

Ὁ Μόνσων ἴστων Πρωθυπουργῶν.— Μονάχος μὴν τὸ τρώετε, ἀλλ' ἐκ τοῦ περισσεύματος καὶ εἰς τοὺς ἄλλους δότε.

Ὁ Θεοφάνης ἴστων Σαλισβουρῷ.— Σὰς λέγω ἐν τιμῇ πῶς ἂν δέν δώσουν κί εἰς ἐμὰς ὀργήγορα φωμαί, θὰ στέκωνται κί οἱ Κρητικοὶ ἐπὶ ποδὸς πολέμου κί ἡ Συμμαχία ἡ Τριπλῆ κί ὅλ' αἱ φυλαὶ τοῦ Αἵμου.

Τρικοῦπης ἴστων Σαλισβουρῷ.— Ἐπέτυχε κί ὁ Σκάρπας καὶ τὸν ἐδέχθη ἡ Κέρκυρα μετὰ ζήτησιν καὶ μετὰ ἄρπας, καὶ τώρα βεβαίως καὶ Σὰς ἐν πάσῃ συνειδήσει πῶς ἡ Ἑλλάς πρόωριται νὰ ζήτῃ καὶ θὰ ζήσῃ.

Ὁ Θεοφάνης ἴστων Σαλισβουρῷ.— Βαβαί! τοὺς δλετήρας!.. ὁ Σκάρπας ἐθριάμβευσε εἰς τὸν Νομὸν Κερκύρας, καὶ τώρα ποὺ οἱ δεξιοὶ θὰ γίνουσι σὺν μανάρινα ταχέως θὰ εἰσβάλωμεν κί ἡμεῖς ἰστὰ Μπουτσουνάρινα.

Ὁ Μόνσων ἴστων Σαλισβουρῷ.— Μεγάλῃ φασαρία... ὁ Σέρβος πάλιν ἔμεινε εἰς τοῦ λουτροῦ τὰ κρύα, ἐγὼ δὲ ἦρα καθ' ὄδον καὶ τὸν Παππαλοῦκα κί ἀμέσως τὸν ἐρώτησα πῶς πᾶν τὰ Κρητικά, κί ἐκεῖνος μοῦ ἀπήντησε πῶς πᾶνε πρῆμα ὅλα, ἀφοῦ κί ὁ Σκάρπας τὰ ψηλὰ ἐδόξασε φωκῶλα.

Κοκκίβης ἴστων Σαλισβουρῷ.— Μὴν ἀπαντᾶτε διόλου εἰς νησιτικὸς πολιτευτὰς καὶ κάλτσαις τοῦ διαβόλου. Κί ἐγὼ ποτὲ δὲν ἀπαντᾶ εἰς τὰς ἀνοησίας καὶ μόνος ἀγωνίζομαι περὶ Κυπριασίας, καὶ ὀλοένα προσπαθῶ εἰς πᾶσαν ὁμιλίαν νὰ φέρω τὴν πρωτεύουσαν κοντὰ ἰστὴν παραλίαν, καὶ δυνατῆν κί ἀδύνατα θὰ καταβάλω μέσα, καὶ κάθε ὥρα πιάνομαι καὶ μ' ἄλλους καὶ τὸν Φλέσσα, κί ἀπὸ τὴν θέτι μου μιλῶ κί ἀπὸ τὸ βῆμ' ἀπάνω, πλὴν κατ' αὐτὰς ἐμαλλοῦμαι καὶ μετὸν Καραπάνο, καὶ ἀνοίξα τὸ στόμα μου καὶ ὅ,τι πρέπει τοῦπα καὶ θυμωμένους τοῦσυρα ὅσα δὲν σέρν' ἡ σκοῦπα.

Κοκκίβης ὁ Σαλισβουρῷ.— Ναι μὲν μετὰ συγχεῖναι τῆς Κρήτης ὁ ἀναβρασμός κί ἡ αἵματοχυσία, ἀλλ' ἂν οφείλῃ δι' αὐτὴν καθέννας νὰ πονῇ, δὲν εἶναι παῖξε γέλαος καὶ ἡ Κυπριασία. Διὸ καὶ καταβάλετε προσπάθειαν μεγάλῃν καὶ δι' αὐτὴν ἄς ἐξαχσθῇ τῆς Κρήτης ἡ ἀντάρα, ἂν δ' ἡ ἀντιπολίτευσις ἀποχωρήσῃ πάλιν σεις ἀπαρτίαν κάμετε ἀμέσως μετὰ ταμπάρα.

Ὁ ῥήτωρ Κατσιόκοπος πρὸς τὸν Σαλισβουρῷ... Πάλιν τὴν Κρήτην κτύπημα διέσεισε βαρὸ καὶ τὰ τυριὰ ἐγάλασαν κί ἡ Κρητικαὶς μυζήθραις κί ἐγὼ πεινώ μετὰ τοὺς λοιποὺς καὶ κάνω μπουρμπου... [ἤλθραις.]

Ὁ Κρισπὸς ἴστων Σαλισβουρῷ.— Ὁ σὶρ Τρικοῦπης γράφει ὅτι τῆς Κρήτης τὸ νησί ἰστὰ αἵματα ἐθάφη, κί ὁ Δεληγιάννης ὁμιλεῖ περὶ αὐτῆς μετὰ φρίκην καὶ τοῦ Τρικοῦπη τάχιστα ζήτηί τὴν καταδίχην.

Τὴν Κ υ α ν ἦ ν ὁ Φασουλῆς
φέρει 'στὸ βῆμα τῆς Βουλῆς.

'Στὸν Κρίσπην ὁ Σαλιοβουρῦ.—Μὲ πρώτην εὐκαιρίαν καὶ εἶναι μέγας κίνδυνος νὰ πέσῃ κατὰ κράτος, καὶ ἴσως παύσῃ μὲ αὐτὰ τὴν τόσῃν ρητορείαν, καθὼς κ' οἱ ἄλλοι ρήτορες ὁποῦ νηστεύουν χρόνια.

'Ο Κρίσπης 'στὸν Σαλιοβουρῦ.—Τριχούκης ἐξεμάνῃ καὶ εἶναι μέγας κίνδυνος νὰ πέσῃ κατὰ κράτος, διότι, ὅπως ἔμαθα ἐκ τοῦ Φεδοστιάνῃ, ἐπῆγε 'στὴν ἀριστερὰν κ' αὐτὸς ὁ Βενιεράτος.

'Στὸν Κρίσπην ὁ Σαλιοβουρῦ.—'Ο πρέσβυς τῆς Ἀνάσσης μού γράφει ὅτι θὰ γενῇ τῶν ρουσφετιῶν σύλλησις, καὶ πῶς τὸ ἔθνος θὰ σωθῇ μετὰ τῆς Κρήτης πάσης, διότι 'στὴν ἀριστερὰν ἐπῆγε καὶ ὁ Μίλησις.

'Ο Μόνσων 'στὸν Σαλιοβουρῦ.—'Ο σὶρ Τριχούκης πάλιν μού εἶπε ὅτι σκέπτεται νὰ στείλῃ νόταν κ' ἄλλην.

'Στὸν Μόνσων ὁ Σαλιοβουρῦ.—Χωρὶς ἀναβολὴν ἀς στείλῃ νότας τέσσαρας ἐντὸς ἐνὸς τετάρτου, γιὰτὶ ἐκρουλόγησα 'στὸν Λόρδων τὴν Βουλὴν κ' εἶμαι πολὺ εὐκόλιος κ' ἔχω ἀνάγκην χάρτου.

Βιλιώτης 'στὸν Σαλιοβουρῦ.—Εἶς τὸν Σακῆρ ἐπῆγα καὶ γιὰ τῆς Κρήτης τὰ δεινὰ τοῦ εἶπα οὐκ ὀλίγα, ἀλλὰ ἐκεῖνος ἄγριος μού 'φώναξε «σικτιρ»... τί νὰ σᾶς 'πῶ, Μυλλόρδε μου... ἀγροίκος χαρακτήρ!..

Οὐαίτ 'στὸν Σαλιοβουρῦ.—'Επῆγα 'στὸν Σουλτάνο παράπονα ἐκ μέρους σας μεγάλα νὰ τοῦ κάνω, ἐκεῖνος δὲ καθήμενος ἀπάνω σὲ σοφὰ δὲν ἔπαυ' ἕνα ναργιλέ μὲ γλύκα νὰ ρουφᾷ. Τοῦ εἶπα ὅ,τι ἔπρεπε μὲ πᾶσαν παρρησίαν, ἀλλ' ὁμως δὲν τὸν ἔμελε γιὰ ὄλ' αὐτὰ κουκουτσί, καὶ μιὰ Χανοῦμ νεόφερτῃ ἀπὸ τὴν Κιρκασίαν τοῦ ναργιλέ του ἐπαίξε τὸ μακρουλὸ μαρκουτσί.

Πρὸς τὸν Οὐαίτ τὸν κλεινὸν ὁ σὶρ Σαλιοβουρῦ... Λόρδοι κ' ἐδῶ εὐρέθησαν τὰ μέλα σοβαροὶ κ' ἀπὸ τὴν πλέον ὕψηλῃν τῶν Ἀγγλων κοινωνίαν νὰ κυνηγοῦνε τὰ παιδιὰ μ' ἐρωτικὴν μανίαν. Καὶ τοῦτο κατετάραξε διὰ πολλὰς αἰτίας ὅλας τὰς Λαίδας καὶ τὰς Μίς τῆς ἀριστοκρατίας.

Ουάνε 'σὸν Σαλισβουρ. — Μετὰ πολλῆς χαρᾶς μαθῶν κ' ὁ ἔνδοξος Χαμίτ τὴν νέαν συμμορίαν, μοῦ ἐσφίξε τὸ χερί μου δεκαοκτὼ φορὰς καὶ μοῦσε ὅτι σκέπτεται μὲ πρότῃν εὐκαιρίαν [λῆ, κ' ἀπ' τὸ Χαρέμι τοῦ παιδιᾶ] σ' τοὺς Λόρδους μὰς νὰ στεί- κ' εἰς τοῦτο εἶναι σύμφωνος καὶ ἡ 'ψηλὴ του Πόλη.

Πρὸς τὸν Κιαιμὶλὸ Σώλσβουρ. — Ἄν ὁ Σουλτάνος στείλῃ 'σ' τοὺς Λόρδους καὶ Μυλλόρδους μας παιδιὰ τῶν Χαρε- οἱ Ἄγγλοι κ' οἱ Ὄθωμανοὶ θὰ εἶναι πάντα φίλοι [μῖδων, καὶ ὅπου δεῖ θὰ ῥίπτωμεν τὰς νότας τῶν Ρωμηῶν. Γιὰ τὰ λοιπὰ ζητήματα καθόλου δὲν μὰς μέλει καὶ γιὰ τὴν Κρήτην εἰμπορεῖ νὰ κάμῃ ὅ, τι θέλει.

Κιαιμὶλ πρὸς τὸν Σαλισβουρ. — Εἰς τὸν Χαμίτ τὰ εἶπα, ἐκεῖνος δὲ τοὺς ὤμους μου θαυπευτικῶς ἐκτύπα, μοῦ εἶπε δὲ πὼς θὰ γενῆ ἡ χάρις σας εὐκόλως κ' ἄς ἐλθῇ πρὸς παραλαβὴν ὁ κραταιὸς σας στόλος.

Πρὸς τὸν Κιαιμὶλ ὁ Σώλσβουρ. — Ἀγαπητὴ Βεζύρη, 'στὴν Κρήτην ὁ Σακὴρ Πασσᾶς τὸν πανικὸν ἄς σπείρῃ, καὶ ἀμνηστειᾶν δώσετε 'σ' τοὺς Κρητικὸς ψευδῆ κ' εἰς καθὲ Λόρδον στείλετε κ' ἕνα γερὸ παιδί.

Ὁ Φασουλῆς 'σὸν Σώλσβουρ. — Κ' εἰδὼ κανεὶς εὐρίσκει πολλοὺς πρὸς ἔρωτα καλοὺς καὶ καταλλήλους παῖδας, κ' εἰδὼ ὑπάρχουν ἀρκετοὶ ἀπάρτοι νεανίσκοι, ποῦ εἶναι ὑψαιότεροι ἀπὸ τὰς Μίς καὶ Λαῖδας. Κ' ἂν θέλετε σὰς στέλλομεν καμπόσους καὶ ἡμεῖς ὡς ἐλαχίστην ἐνδειξὴν ἀγάπης καὶ τιμῆς.

Ὁ Σώλσβουρ 'σὸν Φασουλῆ. — Πολλὴν τιμηγᾶς δι- ἂν κ' εἰδὼ πέρα στείλετε κανένα Γαννουμήδη. [δει,

Ὁ Φασουλῆς 'σὸν Σώλσβουρ. — Μετὰ πολλὰς φροντίδας κατάρθωσα ἑπτὰ ὀκτὼ νὰ εἴρω Γαννουμήδας καὶ πρὸς τοὺς Λόρδους θὰ σταλοῦν ἐν δέοντι καιρῷ... ἀλλ' ὅμως μὲ μεγάλην μου χαρὰν παρατηρῶ πὼς νὰ μμοῦνται ἄρχισαν κ' οἱ Λόρδοι 'στὸ Λονδίνον τὰ ἦθῃ τῶν Ὄθωμανῶν καθὼς καὶ τῶν Ἑλλήνων, κ' ἴσως γενῆ ὀργήγγορα ἐκ μέρους τῶν τριῶν ἢ Συμμαχία ἢ Τριπλὴ τῶν Περιφερειῶν.

Ὁ Θεωδῶρ 'σὸν Σώλσβουρ. — Μυλλόρδε ἄ προπὸ... περὶ τῆς Κρήτης τίποτε δὲν ἔχω νὰ σὰς πῶ, ἐνθὲ δὲ σεῖς θὰ ἔχετε μὲ Λόρδους ἱστορίας θὰ συζητήσωμεν κ' ἡμεῖς διὰ Περιφερείας. Ἡ δὲ Ἀντιπολίτευσις τὰ πρέποντα θὰ ψάλλῃ συμφῶνως πρὸς τὴν εὐρύθμον τῶν νόμων λειτουργίαν, κ' ἂν πᾶσαν περιφέρειαν σ' τὸν τόπον τῆς δὲν βάλῃ, εὐθὺς θὰ μεταχειρισθῇ τὴν κωλυσιεργίαν.

Ὁ Φασουλῆς 'σὸν Σώλσβουρ. — Μὲ δρεῖν μεγάλην σὰς λέγω, Ἐξοχώτατε, πὼς 'στὴν Βουλὴν μας πάλιν θὰ γίνῃ ἀντικείμενον πολλῶν φλυαριῶν τὸ θέμα τὸ περίπυστον τῶν Περιφερειῶν, κ' οἱ μὲν θὰ θέλουσιν τὴν μικρὰν κ' ἐκεῖνοι τὴν μεγάλην, ἀλλ' ἄγνωστον τίς ἔσεται ὁ νικητὴς 'στὴν πάλῃν. Ὡς βλέπετε κατήντησε κ' εἰς τὰς ἐνταῦθα σφαίρας νὰ γίνῃ ἡ Περιφέρεια τὸ θέμα τῆς ἡμέρας, καὶ ἂν δὲν ἔχουν τὴν δὴ οἱ Λόρδοι σας αἰδῶ τοιοῦτοι Λόρδοι κάμπολλοι εὐρίσκονται κ' εἰδῶ.

Τρικοῦπης 'σὸν Σαλισβουρ. — Ἐλπίζω μετ' ὀλίγον νὰ παύσουν ν' ἀνταλλάσσονται σοφῶν ἐγγράφων ὄγκοι, οὐ μὴν διὰ τοὺς ἔρωτας τῶν Τόρων κ' Οὐτίγων παραπολὸ ἐχάρασαν καὶ εἰς τὸ Μεσολόγγι.

Λεβίδης 'σὸν Σαλισβουρ. — Ἡ τῶν Μυλλόρδων πρᾶξις καὶ τὰς μικρὰς ἐτάραξε καὶ τὰς μεγάλας τάξει, κ' ἐκ φρίκης ἐσηκώθησαν αἱ τρίχες καθενὸς καὶ ὁ Στεφικὸς ἐσφίξε γι' αὐτὸ τὸ γεγονός.

Ἡ Φασουλῆ 'σὸν Σώλσβουρ. — Μὲ τὴν παιδεραστειᾶν βεβαίως ἡ κοιλία μας θὰ μείνῃ εἰς ἀχρηστίαν.

Ὁ Φασουλῆς 'σὸν Σώλσβουρ. — Στὴν ἰδιότητά μου κρίσιν δὲν φαίνεται ἀθέμιτος κ' ὁ ἔρωσ παρὰ φύσιν πλὴν θεμιτὸς καὶ σ' τοὺς Ρωμηοὺς βεβαίως θὰ φανῆ, καὶ οὕτω, θεῖα χάριτι, τελειῶν ἢ κτανῆ.

Ἐκαὶ ὀλίγαις ποικελαῖς, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Εἰς κύκλον ὀμηγύρεως σταθᾶς συνδεδεμένης ἐστέρθ' ἡ κόρη τοῦ γνωστοῦ Δημάργου Καρυαίνης, ἦγον ἡ χαριτόβρυτος καὶ λιγερὴ Μαρῖνα, μὲ τὸν Οἰκονομὸς πούλον, λεβέντην ἱερόν, καὶ τὸ ζευγάρι τῶμορφο τὸ ἠνεύσαν κλαρίνα, κ' ἔλοι ἕκαστ' ἐν ἑαυτῶν νὰ πίνουσιν καὶ νὰ τρῶν.

Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν σὰς κάνω — πὼς 'στὸ σπῆνί μου ἀνέθῃ,
'στὴν Νεάπολιν ἀπάνω — κ' ἀπὸ τοῦδε συνορεῖαι,
μὲ ἔνοδογεῖτον Σόδη, — δρῶ 'στὸ λάθι τρεῖς 'στὸ ἐξῶ,

μὲ Σχημιόν, μὲ μὲ μόνδρα, — μὲ μὲ γὰλ' οἰκοδομῆ,
καὶ μὲ χίρα εἰχως ἄδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμμῆ.